कमवति शतछिद्रे नवछिद्रे वा कुम्भे आसिच्य तं कुम्भं दक्षिणस्याहवनीयस्योपरि शिक्ये कृत्वा स्रवन्तं सोमवदादिपितॄणां त्रिभिस्तृचैरुपतिष्ठेत । अथ कुम्भ शतवितृण्ण इति रुक्मब्राह्मणे व्याख्यातम् (४. १. १३.) ॥२७॥ आहवनीयस्योपरि उद्धते प्रदेशे परिस्रुत्प्रचारार्थं दक्षिणत स्थापितस्याग्नेरुपरि । विक्षरन्तीं कुम्भात्स्रवन्तीम् परिस्रुतम् । सोमदेवतायुतानां पितॄणां याज्यापुरोऽनुवाक्यारूपा उदीरतामवरऽउत्परास इत्याद्यास्तिस्र ऋचः बर्हिषदां पितॄणां बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वागित्याद्यास्तिस्र ऋचः अग्निष्वात्तानां पितॄणामायन्तु नः पितरः सोम्यास इत्याद्यास्तिस्र ऋचः इति नवऽर्चः संहितायां क्रमेणाम्नाताः (११, ४१-५१. ५५-६०.) ताभिरुपस्थानं कर्तव्यम् ॥२८॥ अथ पशुपुरोडाशार्थं सावित्रवारुणैन्द्राख्यं हविस्त्रयं विधत्ते अथैतानीति ॥२९॥ कात्यायनस्य (१५, १०, १९-२१) अयमर्थः एषा सौत्रामणी सोमातिपूतस्यापि भैषज्यार्थं कर्तव्येति राजसूयाद्बहिः प्रयोगः तत्र पशुपुरोडाशार्थं विहितान्येतानि सावित्रादिहवींषि अनुयाजान्ते यष्टव्यानि तदा छिद्रपिधानार्थं पशुवपाचरणानन्तरमवदानात्पुराश्विनेन पुरोडाशेन यागः कर्तव्य इत्येकः शाखान्तरीयः पक्षः पशुवपाप्रचरणानन्तरमेवैतैः सावित्रादिभिर्हविर्भिर्यागः करणीयः तदा यज्ञपतिछिद्रपिधानार्थमेतेषामिष्टवादाश्विनहविर्निर्वापो न कर्तव्य इत्यपरः पक्षः । तत्र पूर्वपक्षमाह स यदि हैतयापीति । भिषज्येत्समाद्ध्यात् । तर्हि अनुयाजयागान्ते स्रुग्व्यूहनात्पुरस्तादेतैः सावित्रादिहविर्भिः प्रचरणं कर्तव्यम् पश्चाद्वाऽइति सोमः पश्चाद्भागेऽतिपूतः अत एतस्मिन्काले यज्ञस्य पश्चाद्भागे एतद्धविःप्रचरणेन (रकोन Cod.) तं सोमातिपूतं पुरुषमपिहितवान्भवतीति तत्पक्षे हविरन्तरं विधत्ते आश्विनमु तह (!) इति तस्य प्रचारकालमाह अथ यदेति ॥३३॥ तं पक्षं निराकृत्य स्वमतं दर्शयति तदु तथेति । स्पष्टोऽर्थः ॥३४॥४॥५॥

The explanation of ५. ५. १-१४ (किलास्तृणुत) is wanting in AB.

तस्मिन्नर्थे श्रुतिर्याज्ञवल्क्यं प्रमाणयति इति ह स्माहेति इन्द्रोऽप्येतयेष्ट्या वृत्रस्य स्थानं त्रयीविद्याशयमाछिनत् तस्मात्परस्य स्थाननाशार्थमेतयाभिचारः कर्तव्यः ॥१४॥ अनयेष्ट्या कथं परकृताभिचारपरिहार इत्याशङ्क्य तत्कौमुतिकन्यायेन समर्थयते । किमु (किल Cod.) किमुत ॥१५॥ शतमानलक्षणमुक्तं पुरस्तात् (४. ३. २४.) । ब्रह्मा हि न प्रचरति हवनादिकमध्वर्युवर्गवन्न करोति न स्तुते उद्गातृवन्न स्तोत्रं प्रयुङ्क्ते न शंसति होतृवच्छस्त्रं न पठति । हिरण्यं साधनं कृत्वान्यदन्नादिकमुपभुञ्जते न तु हिरण्यमेव भक्षयन्ति (भज° Cod.) अतो व्यवहारादिषु सुवर्णे दत्तेऽपि तस्य स्वरूपहानिर्नास्ति ॥१६॥ तिसृणां सवत्सानां भूयस्त्वम् होतुरपि नानामन्त्रपठनात् अतस्तासां होतृसम्प्रदानकत्वं युक्तम् ॥१७॥ वस्त्राणां सर्वशरीराच्छादकत्वाद्वासस्त्वम् अध्वर्योरपि यज्ञशरीरविस्तारकत्वमस्ति यज्ञस्य मात्रां विमिमीतऽउ त्व इति मन्त्रवर्णात् तत्र त्व एकोऽध्वर्युरिति यास्कवचनम् (निरु° १. ८.) ॥१८॥ त्रीणि शतमानानि तिस्रो धेनवः त्रीणि वासांसीति नव श्रुत्युक्तानि वत्ससहितानां पयस्विनीनां दानस्य सिद्धत्वात्तासां वत्सा अपि त्रय इति द्वादश । अग्नीध्रस्य ब्रह्मणा सह परिगणनाभावात्तद्दक्षिणां विहाय द्वादश दक्षिणाः गामग्नीधऽइति पृथग्दक्षिणाविधानात्तेन सह परिगणनपक्षे त्रयोदश भवन्ति संवत्सरस्यापि यथोक्तं चैत्रादयो (? °क्ता सौत्रदिस Cod.) मासा द्वादश यदा मलिम्लुचो भवति तदा त्रयोदश ॥१९॥५॥५॥